

GAZETA KRAKOWSKA

№ 84.

z KRAKOWA DNIA 19 PAŹDZIERNIKA 1825 ROKU WE SRODE.

Z Warszawy d. 10 Października.

Jego Królewicowska Mość Xiążę A-lexander Wirtembergski, Cesarsko-Ros-syjski Jenerał Iazdy, Dyrektor kommu-nikacyy wodnych i lądowych, przybył dnia wczorayszego do tutejszey stolicy.

Czytamy w Kuryerze Litewskim, iż dnia 16 Września Franciszek Karpiński, Członek Towarzystwa Królewskiego Warszawskiego Przyjaciół nauk, rozstał się z tym światem w dziedzieczney maie-tności Chorowszczyźnie, mając lat 84 i miesięcy 11. Pochowany jest na cmenta-ru parafii Łyskowskiej dnia 19 tegoż miesiąca. Prosił o położenie na mogile tego napisu: *Oto jest mój dom ubóstwa.*

Z Petersburga d. 11 Wrzenia d. K.

Tuteysza Gazeta Handlowa pod d. 9 h. m. umieściła następujący artykuł: --
"Zaionym obywatel Saski, P. Szpek, przed kilką dnia wyjechał w podróż przez Moskwę i Saratow do Guberny położo-nych w bliskosci morza Czarnego, w ce-łu udoskonalenia chowu owiec i zbierania

welny. W tymże celu towarzyszy mu P. Freigang, Radca Stanu. Podróż ich obiecuje wiele korzyści przez to, iż po-służy do przekonania wewnątrz Państwa o ważności z ulepszenia gatunku owiec. I w stolicy tutejszey, gdzie już wcześnię rzecz ta na uwagę zasłużyła, przekonanie to większey mocy nabyło. Dzieli je wiele osób znakomych i poważnych. Nie ma wątpliwości, że chów owiec może być doprowadzonym do wyższe-go stopnia udoskonalenia, nie tylko w naszych prowincyjach południowych, tak rozległe stepy mających, ale nawet w północnych, lepiej zaludnionych Gu-berniach; można się owszem spodzie-wać, iż same Gubernie północne do-starczać będą najlepsze welny.

"Teraz zakłada się znaczna owozarnia lepszych gatunkow owiec w provin-cyjach nad morzem Bałtyckiem, i zdaje się, że P. Minister skarbu ma na celu podobny zakład umieścić w dobrach skar-bowych w Gubernii Saratowskiej, który stać się może wzorem i szczeniem, rów-nież dla raniejszych krajow. jak i dla step przyległych, gdzie się tym rodzajem

gospodarstwa zgoła jeszcze nie zajmowano. Wtedy się dla przemysłu tego utworzyły dwa zakłady wzorowe, jeden w Guberniach Nowo-Rossyjskich, gdzie już zrobiono początek i tylko potrzeba udoskonalenia, a drugi w stepach, ku wschodowi posuniomych. Obok tego, tak pożyteczna gałąź przemysłu wiejskiego, mogłaby, jak się wyżej już powiedziało, przez pośrednictwo nie wielkich trzód, być doprowadzoną do wyższego stopnia udoskonalenia w prowincjach nad morzem Bałtyckiem.

„Chociaż do tego potrzeba wiele czasu, ależ tymczasem i potrzeba wcelić powiększyć się, i fabryki nasze przyjdą do stanu wyższego zakwitnienia. Przy wolności wyprowadzania, wełna nasza zawsze będzie miała dobry odbytek, nie szkodzić bynajmniej handlowi innych krajów, a takim sposobem mały wywóz zboża, może być wynagrodzonym przez wywóz wełny. Nasze jarmarki na wełnę ustanowione, zaczynają się podnosić i utrwalają, a publiczność zaczyna się niemi interessować.” (K. L.)

Z Prezburga d. 26 Września.

Koronacya N. Cesarzowej Austriackiej, Karoliny Augusty, na Królową Węgierską, odprawiła się wczoraj według programmatu wydanego przed kilku dniami w języku Łacińskim.

Na 3 dni przed koronacyą, skrzynię z koroną Węgierską i innymi klejnotami dostojności Królewskiej, przeniesiono z kaplicy przy Kollegiacie Sgo Marcina do mieszkania N. Cesarza Jmci. Monarcha doniósł Arcyksięciu Józefowi, Palatynowi Węgierskiemu, o wyznaczony na to godzinie, i swemu W. Mar-

szalkowi wymienił Kommissarzy wybranych do tak uroczystego aktu, aby ich o tem uwiadomił.

Dwaj Intendenci Koronni, oraz Deputowani od Prałatów, Baronów i Magnatów, wyznaczeni przez Arcyksięcia Palatyna, a od Stanów, przez Prezesa tychże Stanów, przybyli do sali w mieszkaniu N. Cesarza Jmci. Z tych zaś wybrano od Prałatów, Baronów i Magnatów, po dwóch Deputowanych, a od Stanów 6. Do niesienia korony przeznaczono 4 Magnatów i tyleż osób od Stanów.

Deputowani ci i wyznaczeni do niesienia korony, wraz z Intendentami koronnymi i Kommissarzami Królewskimi, udali się do wspomnianego miejsca, gdzie skrzynia z koroną zachowaną była od czasu sprowadzenia jej z Budy do Prezburga. Wyznaczeni do niesienia korony, nakryli skrzynię czerwonym haftowanym dywanem, i w towarzystwie Intendentów Koronnych i Kommissarzy zaniesli do środkowego pokoju N. Cesarza Jmci. Przy koronie szła gwardya szlachecka Węgierska i nadworna. Po odjęciu pięczęci w obecności N. Cesarza Jmci i pod dozorem W. Marszałka, otworzono skrzynię i wyjęto klejnoty.

W wilią koronacyi, o godzinie 2 po południu, Intendenci Koronni z innymi Deputowanymi i niosącymi skrzynię z klejnotami, udali się do mieszkania Arcyksięcia Palatyna, a zamtąd do pałacu N. Cesarza Jmci i przez W. Marszałka zostali zaprowadzeni do środkowego pokoja, gdzie Intendenci Koronni i Arcyksiążę Palatyn, w obecności Monarchy, własnymi pięczęciami skrzynię zapieczętowali, i dywanem nakryli, a

wyznaczeni do iey niesienia, poprzedzeni Deputowanemi i Arcyksięciem Palatynem, w towarzystwie Intendentów Koronnych i Kommissarzy, wśród honorów czynionych przez gwardyją szlachecką, zanieśli do otwartego pojazdu Dworskiego i złożyli. Magistrat miasta stał przy bramie pałacu Cesarskiego, a obywatele uszykowali się aż do Kolegiaty S. Marcina; piechota zaś i jazda stały w szeregach.

Parada udała się w przepisany porządku do wspomnioney Kolegiaty przy odgłosie dzwonów, huku dział i honorach wojskowych, czynionych przez strażę. Za przybyciem do drzwi kościoła, zatrzymała się; wyznaczeni do niesienia korony, wzięli skrzynię z pojazdu i zanieśli do zakrystyi. Intendenci Koronni zamknęli drzwi zakrystyi, a klucz oddali kustoszowi Kolegiaty, zpieczętowawszy go wraz z Arcyksięciem. Przy drzwiach zakrystyi postawiono straż złożoną z 14 ludzi, a na około kościoła stanęła dostateczna liczba regularnego wojska.

Dnia 25 b. m. w dzień koronacyi, C. K. Kommissarze i Intendenci Koronni jeszcze przed godzina 7mą z rana, pojechali pojazdem Dworskim z pałacu Monarchy do Kościoła Kolegiaty, gdzie już na nich czekali Deputowani; udali się do zakrystyi; tam pierwszy Kommissarz oddał Intendentom Koronnym odebrany od N. Cesarza Jmci klucz od skrzyni. Ci otworzyli skrzynię, wyjęli korony z innymi klejnotami, i wszystko złożyli na stole, przy którym póty stali, dopóki za przybyciem N. Cesarza Jmci nie oddali tym, którzy do ich niesienia byli wyznaczeni. C. K. Kommiss-

sarze udali się na powrót do pałacu N. Cesarza Jmci.

Dla zapobieżenia wszelkiemu przypadkowi z tłoku ludzi i pojazdów, wielu członków Stanów i Dam nie należących do parady, oraz duchownych udało się prosto do Kościoła Kolegiaty, gdzie przed zakrystyją oczekiwali na przybycie NN. Cesarstwa Jchmość. Ministrowie, tajni Rady i Szembelani zebraли się wczesnie w pierwszej sali pałacu Monarchy; a W. Ochmistrz N. Cesarzowej, W. Ochmistrzy i Damy pałacowe służbę czyniące zgromadziły się w pokojach Monarchini; Baronowie i Magnaci przybyli do Arcyksięcia Palatyna, dla udania się z nim do pałacu Monarchy i towarzyszenia N. Cesarzowej i Królowey do Kościoła Kolegiaty. Magistrat miasta czekał przy bramie.

Zaraz po godzinie 8 wyszli NN. Cesarstwo Jchmość z środkowych pokojów, i zeszli na dół; Cesarz Jmć wsiadł na konia, a N. Cesarstwa do pojazdu. Udała się potem parada w przepisany porządku przy odgłosie dzwonów do Kościoła Kolegiaty. Obje NN. Cesarstwo Jchmość mieli na sobie ubiór Węgierski płci swojej. Przy Kościele stały dwie kompanie piechoty i oddział jazdy dla czynienia honorów wojskowych. Kirysierowie przestrzegali porzątku. Od bramy S. Michała aż do schodów Kościoła stała milicyja miejska z chorągwiemi.

Za przybyciem parady do Kościoła Kolegiaty, N. Cesarz Jmć zsiadł z konia, a N. Cesarzowa wysiadła z pojazdu. Przy drzwiach kościelnych przyjął NN. Cesarstwo Jchmość Xiążę Prymas w ornacie pontyfikalnym, na czele duchowieństwa; dał im błogosławienstwo

i wodę święconą. Poczem NN. Cesarstwo Jchmość, poprzedzeni Prymasem i duchowieństwem, wśród odgłosu trąb i kotłów, udali się ku zakrystyi.

NN. Cesarstwo Jchmość weszli do zakrystyi. N. Cesarza Jmci prowadził Arcyksiążę Palatyn i W. Marszałek, w towarzystwie dwóch assistujących Biskupów, a N. Cesarzową, W. Marszałek Jey w towarzystwie także dwóch Biskupów. Wyznaczeni do niesienia insygniów wraz z innemi pozostali przed drzwiami zakrystyi.

Gdy N. Cesarz Jmć ubrany został w koronę i płaszcz Świętego Króla Stefana I., a N. Cesarzowa w dyadem, zastępujący koronę domową, położono insygnia na poduszkach axamitnych złotem ozdobionych, i NN. Cesarstwo Jchmość wśród odgłosu trąb i kotłów w porządku przepisany, udali się do wielkiego ołtarza. Monarcha wszedł na tron, wzniesiony na 3 stopnie; zastępca W. Koniuszego stanął z gółym palaszem na drugim stopniu po prawey stronie, a Marszałek z laską na trzecim stopniu; blisko zaś stał Kapitan gwardyi szlacheckiej Węgierskiej także po prawey stronie. Przed tronem stał herold Królestwa Węgierskiego z laską swoją; miał nakrytą głowę, którą jednak podczas Komunii S. odkrył. Dwaj assistujący Biskupi stali po obu stronach tronu. Na trzecim stopniu po lewey stronie stał W. Szambelan, a za nim Kapitan gwardyi pobocznej; nieco ku ołtarzowi Biskup trzymał krzyż Apostolski.

N. Cesarzowa Jeymość zajęła miejsce w krześle do modlenia się na tronie wystawionym dla niej w środku S. altarium. W. Ochmistrzyni, małżonka W.

Sędzięgo nadwornego i inne Damy pałacowe, udały się do pobliskich przeznaczonych dla nich krzeseł do modlenia się. W. Marszałek Cesarzowej Jmci stał po prawey stronie, aby był w gotowości do czynienia służby, skoro N. Cesarzowa wstanie z krzesła do modlenia się. Dwaj Biskupi stanęli przed wyznaczonemi dla nich krzesłami. Baronowie udali się z insygniami do ołtarza, na którym je złożyli. Poczem Arcyksiążę Palatyn z niesącemi insygnia stanął przy tronie N. Cesarzowej, i zaczęła się Msza S.

Podczas śpiewania Epistoły, urzędnik obrzędowy Dworski rozpostarł na stopniach ołtarza dywan haftowany złotem, i na ostatnim stopniu położył poduszkę ozdobioną złotem, a na drugim stopniu postawił podnózek z dwoma poduszkami podobnie złotem haftowanemi.

Po skończeniu Epistoły, Cesarz Jmć z koroną na głowie udał się z tronu do ołtarza w towarzystwie W. Marszałka i W. Szambelana, oraz Kapitanów obu gwardy i Biskupów assistujących. W. Marszałek N. Cesarzowej zdiął potem z icj głowy koronę, którą Podskarbi Królewski położył na haftowanej poduszce na przeznaczonym do tego stoliku.

Nim N. Cesarz Jmć wrócił do tronu swego, N. Cesarzowa przez swego W. Marszałka w towarzystwie Biskupów assistujących i idący za nią W. Ochmistrzyni, unoszący suknię Królewską, oraz Dam pałacowych, została zaprowadzoną do wielkiego ołtarza, gdzie urzędnik Dworski obrzędowy podał Monarsze Pontificale, Monarcha zaś wyrzekł: Reverende Pater postulamus, i przedstawił N. Cesarzową siedzącemu przy ołt;

carzu Prymasowi. Wrócił potem N. Cesarz Jmć do tronu; N. Cesarzowa Jeymość uklękała na najniższym stopniu na poduszce, pocałowała krzyż podany jej przez Konsekratora; a gdy Konsekrator zaczął litaniją do wszystkich Świętych, Cesarzowa Jeymć wstała i nachyliła się na poduszki przysposobione przez urzędnika obrzędowego. W tym czasie Arcyxiążę Palatyn przy pomocy W. Marszałka zdiął koronę z głowy N. Cesarza Jmci i położył ją na wielkim ołtarzu.

Gdy śpiewano wiersz: *Ut omnibus fidelibus defunctis*, N. Cesarzowa podniosła twarz i tak klęczała aż do końca litanii i modlitwy, po czem Konsekrator, podanym od urzędnika obrzędowego olejem Świętym namaścił N. Cesarzową dwa razy na prawey ręce, a raz między łopatkami. Podczas tego obrzędu, W. Ochmistrzyca unosząca suknię Królewską, stała po prawey, a W. Marszałek stał po lewey stronie N. Cesarzowej; małżonka zaś W. Sędziego nadwornego i inne Damy pałacowe czyniły swoję służbę.

Po namaszczeniu, N. Cesarzowa prowadzona przez swiego W. Marszałka z dwoma assistującymi Biskupami i towarzyszącymi, Damami, udała się za ołtarz dla otarcia się.

Wróciła potem N. Cesarzowa do wielkiego ołtarza, i uklękała na poduszce na tym samym stopniu, co dawniej. Wtedy Biskup Wessprymski, mający od dawnych czasów prawo koronowania małżonek Królów Węgierskich, włożył na głowę N. Cesarzowej podaną mu przez W. Marszałka koronę domową. Arcyxiążę Palatyn wziął potem koronę z poduszki i podał ją konsekrującemu

Prymasowi, który chwilę trzymał ją na prawem ramieniu N. Cesarzowej (*). a potem oddał Arcyxięciu Palatynowi, który przy pomocy W. Marszałka włożył ją znowu na głowę N. Cesarza Jmci.

Po ukończony tym sposobem koronacji, Prymas podał N. Cesarzowej berło w prawą, a jabłko Królewskie w lewą rękę, i przy odgłosie trąb i kołków ze wszystkimi assistującymi Biskupami towarzyszył jej do tronu, gdzie stanąwszy na wyższym stopniu po prawey stronie zaintonował hymn *Te Deum laudamus*, a wtedy dał się słyszeć odgłos wszystkich dzwonów, strzelano oraz z dział i ręcznej broni.

Po skończonym hymnie wrócił Xiążę Prymas do ołtarza; assistujący Biskup Wessprymski zdiął koronę domową z głowy N. Cesarzowej, i podał ją W. Marszałkowi, a ten znowu Podskarbiemu Królewskiemu, który położył ją na przeznaczonym stoliku; położył oraz berło i jabłko Królestwa na poduszki podane przez noszących insygnie.

Nastąpiła potem Ewangelia, po której Dyakon podał Ewangeliją assistującym Biskupom, z których jeden podał ją N. Cesarzowej do pocałowania. Po czem assistujący Biskupi okazili NN. Cesarstwo Jchmość.

(Reszta potem)

(*) Obrzęd ten oznacza, iż Małżonka Króla Węgierskiego ma także przyjąć część ciężaru rządów. Rzeczywiście panujące Królowe Węgierskie (takie, które w stylu dyplomatycznym zowią się Rex. Krol, nie zaś Regina, Krolowa) jakimi były Maryja i Maryja Teresa, bywają koronowane przez Prymasa koroną Królewską Węgierską. (Przypisek Dostrzegacza Austriajac.)

Z Paryża d. 3 Października.

Minister wojenny powrócił z inspekcyny swej podróży, i pracował w tych dniach z J. K. Mcią.

Posel Hiszpański przy Dworze naszym przyjechał tu wczoraj.

Gazeta w Bordeaux wychodząca twierdzi, że Ministerjum Hiszpańskie wypracować kazało projekt konstytucyi, który składa się w części z dawney konstytucyi Stanów Hiszpańskich i w części z konstytucyi Francuzkiej. Duchowieństwo przyłożyć się ma znaczną ofiarą do ożywienia publicznego kredytu.

D. 1 b. m. Król i Delfin polowali z Królem Pruskim, i Xiążętami Pruskim i Kumberlandyi w lasku w Meudon.

D. 29 Września iako w 6tą rocznicę urodzin Xcia Bordeaux dana była w Trocadero uczta dla dzieci.

Zwłoki byley Cesarzowej Jozefy, które od 11 lat leżały w grobie Ruel, przeniesione zostały d. 29 Września do marmurowego grobu, który iey dzieci wystawić kazały.

P. Roccafuente, sprawujący w Londynie Meksykańskie interesa, umowił się z rządem Francuzkim względem agentów handlowych, którzy w Marselii, Cette, Bordeaux i Hawrze poświadczają będą idące do Meksyku towary, iż są pochodu Francuzkiego, i nawzajem rząd Francuzki upoważni agentów w Vera-Cruz, Alvarado i Tempiko do poświadczania, iako idące z Meksyku do Francyi towary się Meksykańskie.

Walter Scott spodziewany tu jest za dni kilka, i zajdzie do Xcia Tarentu (Marszałka Macdonald), który iak wiadomo pochodzi z Szkocyi.

Na użytek tutejszych szpitalów i ubogich w mieście, rozpisano na rok przyszły dostawę 300,000 piławek.

W Chatelet młoda kobieta nazwiskiem Rosette naśladowała bohaterstwo Eneasza: rzuciła się w ogień palącego domu iey oycy, porwała 76letniego zarażonego paraliżem starca i wyniosła na wolne powietrze.

Z Madrytu d. 25 Września.

Generał Hr. d'España zostaje teraz u Króla w szczególniejszych względach i sądzą, iż wkrótce będzie Ministrem wojennym. Minister policyi został d. 22 nagle do Jldefonse powołany.

Wyrok Królewski z d. 17 b. m. stanowi, iż czas, który stronicy Królewscy podczas rewolucyi w więzieniach lub służbie przepędzili, rachowany im będzie za podwoyną służbę wojskową.

Generał Hr. Arbaud - Jougues, który obejmuie dowództwo nad 2 gwardyją Szwaycarską, przybył tu.

Hr. Torrealta miał zostać uwięziony.

D. 14 i 15 b. m. z Kadyxu przybyło do Ferrolu i Koruny 11 przewozowych okrętów. Za 8 dni mają te okręty z przeznaczonego do Kuby wojska zabrać 1800 ludzi.

Wielkorządca Hawanny Gaston, oddał wojskowe dowództwo w tem mieście Brygadyerowi Labarda, z powodu, iż iako kraiwiec mogłby zostawać w pochyleniu.

Z Londynu d. 1 Października.

Parlament od 1go Listopada odroczo-ny dalej został do d. 1 Stycznia 1826.

Gazeta Times pisze, iż podług wie-

ści postanowiono na wczorajszej tajnej radzie zabronić przez odezwę wyprawy Lorda Cochrane do Grecyi.

Gazeta zaś *Morning - Chronicle* wyraża: "Wielkiem jest podobieństwem, iż między naszym Ministerstwem spraw zagranicznych i obecnymi tu deputowanymi Grekami ważne zachodzą narady. Rosyjski Konsul, P. Dubaszewski, odwiedził także niedawno rzeczonych deputowanych. Wiemy niemialey z pewnego źródła, że na ostatnich dwóch gabinetowych radach była także rzecz o sprawie Grecyi, i pomysłyne były za nią głosy.,,

Przysłanemi tu deputowanymi Grekami są: P. Irteupis, mąż, który zaszczyca się przyjaźnią Lorda Guilford i od swych współziomków bardzo jest poważany, i synowie Konduriotta i Miaulisa. Otrzymali oni przez Ankonę następujące pismo od rządu swojego:

"Rząd pośpiesza z udzieleniem Wam radosnego doniesienia o dobrem powodzeniu oręża Greckiego w Missolongi i na Kandyi. Miasto Missolongi było lądem od uporczywego nieprzyjaciela, a od morza od Tureckiej floty ściśnione, do którego przeszło 30 działowych łodzi strzelało. Grecka flotta popłynęła wprawdzie za wczasu na pomoc tej twierdzy, ale przeciwne lub wcale ustąpiły wiatry wstrzymały iey bieg, tak iż zaledwo 24 okrętów d. 22 z. m. (3 Sierpnia) zdołało tam przybyć. Po dwukroć uderzyły na nieprzyjacielską flotę, które ze wstydem ustąpić musiała, utraciwszy dwa brygi, które maytkowie nasi spalili, i zostawwszy łodzi swoje w porcie, z których nasze okręty z całym ładunkiem 4 zabrały, 2 inne zatopiły,

a reszta cofnąwszy się na mialczyznę, została przez Greków częścią spalona, częścią zabrana. Zwycięstwo to, do którego niewchodziło więcej iak 15 Greckich okrętów odniesione zostało w dniach 23 i 24 z. m. (4 i 5 Sierpnia.) Na dwa dni przodem uderzył nieprzyjaciel w 4 punktach na twierdzą, którzy na wszystkiem zbywało i rowy zasypał, lecz został z utratą 1000 ludzi odparty. Po odparciu zamknięcia, i gdy miasto w żywność zaopatrzone zostało, był nieprzyjaciel od Zowellasa, Kareiski i innych kapitanów, którzy z obozu pod Saloną przybyli, z tyfu napadnięty, przyczem po poprzednim się porozumieniu, i zrobiła osada z kilku stron wycieczkę. Zamach ten nieudał się iednak zupełnie, gdyż nasze woyska cofnąć się musiały, a osada ubiwszy nieprzyjacielowi 200 ludzi powróciła z kilku zabranymi działami do twierdzy. Naprawiła zaraz nadwerżzone baterye i wyczyściła zasypane rowy. Albańczykowie uciekają z obozu Reschyd Baszy i niema ich już iak 400; takż zachodzi wypadek pod Saloną, i prawie wszyscy Albańczykowie powrócili do Zeituni, tak iż wszystkie w Grecyi woyska składają się z Turków, których liczba nieprzenosi 12,000. Siedem Greckich okrętów namyka Patras, a dwa są do oblężenia Prewesy posłane; przez wydany manifest ogłosiliśmy te porty w zamknięciu. Inny oddział floty naszej zamysła oderznąć nieprzyjacielską eskadrę, która iak się dowiadujemy popłynęła do Suda lub Halikarnassu. Przed kilku dniami posłanych zostało kilka okrętów z gma palnemi statkami pod najlepszymi dowodcami, dla spale,

nia floty w porcie Alexandryjskiem. Wczoraj dowiedzieliśmy się, że d. 2 b. m. (14 Sierpnia) Grecy na Kandyi opanowali twierdze Grambuses i Kissamos i kilka jeszcze powiatów uchwyciło oręż. Siedem set Kandyotów, którzy do Morei zbiegli i w Pelopenesie i zachodniej Grecyi służyli, popłynęli dobrze uzbrojeni do oycyzny i przy Grambuses na ląd wysiedli. Rząd zamysła wysłać wyprawę, dla wsparcia naszych ziomków na Kandyi. Spodziewamy się dobrego powodzenia, ponieważ wszystkich znajdujących się na Kandyi Albańczyków Ibrahim Basza zabrał do Morei. W Grambuses znaleźli Grecy 27 dział, 20 miedzianych i znaczny zapas prochu, a w Kissamos zastali także niemający zapas potrzeb własnych. Ibrahim Basza powrócił do Trypolizy, i jego Albańczykowie zostali znowu przez Greków pobitemi, przyczem zabity został ich dowódca Hassan Basza. Pod Trypolizą, Kalawritą, Karitną, Argos i Agiopertron stacją oddziały wojsk Greckich; najliczniejszym z nich jest pod Kolo-kotroniem przy Verveną, bo liczy 6 do 7000 ludzi. Codziennie zachodzą utarczki, w których nieprzyjaciel znaczłą ponosi stratę. Wojska nasze prowadzą takiego rodzaju wojnę, przez którą spodziewamy się trafić do celu. Przed kilku dniami przybył tu okręt Nimble z częścią pożyczki; rząd użył tych pieniędzy tak nylepiey. W tej chwili rozchodzi się wiadomość, że Ibrahim Basza ktoremu zaczęta brakować żywności i amunicyi, udał się z większą częścią wojska do odnogi Messenskiej, i to nie przez Draveni lub Poliari, ale bezdroza-

mi, w których mało znajduje się naszego wojska. Niedawno w dwudniowej potyczce ponosił znaczną stratę. Wiadomość o powstaniu na Kandyi niemało go zapewne zastanowi. — (Pod.) Prezes Jerzy Konduriottis. Anast. Spiliotakis. Konst. MauroMichalis. Jan Kolettis. Jen. Sekr. A. Maurokordato. „

Państwo Birmanów zostało w roku 1750 przez Alompra założone. Zdobyto różne małe Królestwa i do tego państwa przyłączono, bez względu nawet na uzyskanie przychylności podbitych narodów tak dalece, iż teraz zachodzi podobieństwo, że Królestwo Awa nie potrafi pozostać w swoich granicach. Złotożerca i Dowódca Umerapura począć się może za szczęśliwego, że dotąd nie podobna go było poznać.

Owdowiała Xiężna Kobureńska, matka Xcia Leopolda i Xiężny Kentu, odjechała ztąd na powrót do Niemiec.

Z Szkołyci wynosi się ciągle wiele ludzi do Buenos - Ayres. Towarzystwo zakładające tam osadę, niezamiedbule utworzenia szkół i kaplice.

W Chatam czyniouce były w obecności Xcia Wellingtona i wielu innych znakomitych officerow doświadczenia z ich nowego wynalazku pontonow.

Z Rio - Janeiro nadeszły listy do 6 Sierpnia, które nie zawierają nic pewnego o układach P. Sturta. Niektóre jednak pisma wyrażają, iż nie idą pomyślnie.

Boliwar otrzymać miał pozwolenie od Kongressu Kolumbijskiego po urządzeniu wyższego Peru do przedsięwzięcia dla poratowania zdrowia swojego podożry do Europy.

DODATEK

DO NR 84.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 19 PAŹDZIERNIKA 1825 ROKU WE SRODĘ.

Z Rzymu d. 22 Września.

Owoc S. wyzdrowiał zupełnie.

Posel Rossyjski przy Dworze Neapolitańskim przybył tu z Paryża.

Wiele z uwięzionych niedawno osób już uwolniono, a innych odbywa się sprawa.

Banda rabusiów pokazała się znowu na granicy Neapolitańskiej w liczbie 18.

Nadeszły do Liworna list z Korfu pod d. 29 Sierpnia donosi, że miasto Kalamata zamknięte jest przez Mainotów. Kapitan Demos uderzył nocną porą z 3000 Etelczyków na Nisi, zabił 1000 Arabów i opanował to miasto. Ibrahim Baszą cofnąć się miał z jazdą do Nawarinu.

Z Bruxelli d. 3 Października.

N.N. Królestwo udadzą się w połowie b. m. do Hagi, gdzie d. 17 rozpoczną się posiedzenia Stanów jeneralnych.

J. K. M. mianował P. Schröder Konsulem Nijderlandzkim w Rydze, a P. Blond Vicekonsulem w Mogadere.

Króć Oranji powrócił tu z Hagi.

Z Wysokiego rozkazu policyja udala się niedawno do mieszkania Wikaryusa

S. Mikolaia w Gandawie, a nieznaną osobę w domu wszystkie jego papiery zapieczętowała.

Znany Jeneral Bertrand założył na iednem z przedmieść w Lill płocienną fabrykę, która przesłało million frankow kosztuie.

Z Sztokolmu d. 30 Września.

Ces. Rossyjski Posel przy Dworze naszym, Hr. Suchtelen, powrócił tu z przedsięwziętej do Chrvstianii podróży. Zaraz po powrocie wysłał Adju-tanta swiego, Podpułkownika Marszulskiego do Petersburga.

Nasz Posel przy Dworze Angielskim, Baron Stierneld, przybył tu w tych dniach, a sprawujący nasze interessa przy Zjednoczonych Stanach, Baron Stackelberg, odplynął do Ameryki.

Od granic Tureckich d. 24 Września.

Z Stambułu piszą pod d. 8 Września, że Jeneral Roche i Kapitan północnej Ameryki W. Singleton, udali się z Napoli do Romania do Syra.

Doniesienia z Zante pod d. 11 Wrze-

śnia przez Tryjest nadeszłe zapewnią, że osada Missolongi odparła nowy szturm Reschyd-Bazy do tej twierdzy.

Z Szwajcaryi d. 1 Października.

W Bazylei umarł d. 1 Września umieszczony jako kurator muzeum w Leydzie Badacz natury Hagebach. Pojechał tam odwiedzić swych krewnych i znalazł śmierć.

Z Lucerny poszło do Sardynii 5 do 600 rekrutów. Władze Piemontskie przytęły ich tak najlepiej. D. 10 b. m. z Genui odpłynęli ich 200 do Torre del Anunciade, gdzie urządzony będzie ich pułk. Zwerbowano już do 700 ludzi.

Z Nowegojorku d. 1 Września.

Generał Lafayette pożegnawszy się z trzema dawniejszymi Prezydentami, powrócił do Wasingtonu, z kąd dnia 8go b. m. odpłynął ma do Francyi.

Podług listów z Mobile pod dniem 5 Sierpnia wybuchnęła tam żółta gorączka, której d. 12 b. m. pokazały się także ślady w Nowym Orleanie.

Z Banda Oriental (w południowej Ameryce) nadeszła tu urzędowa wiadomość, że oddział wojska Brazylijskiego dnia 8 Lipca przez patriotów nad rzeką Perdito pobity został. Tymczasowy rząd tej prowincyi założył swoje mieszkanie w mieście Florida, gdzie znajduje się większa część deputowanych z powiatów. Brazylianie pod rozkazami Abrey i Baretto 1500 do 2000 ludzi licząc, wrocili za rzekę Negro. Patriotyci mieli 3500 ludzi, i codziennie oczekiwano nowej bitwy. Pomiędzy wysłanemi z Rio-Janeiro Brazylijskimi wojskami panować ma wielki pomor.

Osada Hiszpańska w Peruwiańskie twierdzy Callao jeszcze się trzyma, ale w Sierpniu brakowało iey już żywności.

Z Tunis d. 7 Września.

Bey Trypolitański wydał Sardynii formalną wojnę. Oddalił się stamtąd Konsul Sardynski i dwa korsarskie okręty wytypnęły zaraz na morze. Przystąpił tu będzie nowy Sardynski Konsul z poleceniem zagodzenia tych sporów. Brac Beja, Sidi Mustafa, pobit zbuntowanych w gorach mieszkańców pod Ali Mustafą przy Tabarca; buntownik ten uciekł do świętego grobu (Marabud) pod Boną, który uważanym jest za miejsce nieetykalne — Z Londynu przypłyły tu dwa kutry na połow koralu; lecz Bey Trypolitański nie chce zezwolić na połow koralu pod brzegami swojemi, jak tylko za wydzierżawien na 20 lat po 400,000 Fr. roczney płacy. Datąd prawie sami Genuczczykowie posiadali ten handel; corocznie wywożonych jest za 2 mill. Fr. koralu do Aleppu, z kąd idą do Bagdadu.

Teatr Narodowy.

Jutro we Czwartek dnia 20 b. m. daną będzie Komedia w 2 aktach z Moliëra, przełożona przez Fran: Dmochowskiego: *Kto kocha, ten się kłóci.* — W której to sztuce JPan Szymanowski artysta dramatyczny teatru narodowego Warszawskiego, przejeżdżający przez tucyjsze miasto, będzie miał zaszczyt w roli Grzegorza polecić się względem Szanowney Publiczności. — Rozpoczenie widowisko Komedia w 1 akcie z niemieckiego August Kotzebue przetłomaczona: *Serce Rozdzielone.*

JPan Domagalski Tancerz grotesque teatru Warszawskiego, będzie miał zaszczyt okazać się Szanowney Publiczno-

ści tutejszey, w dwóch Solach grotesque, z których pierwsze tańcować będzie po pierwszey sztuce, a drugie na zakończenie widowiska.

Dnia 17 i 18 Października 1825 r.

Cena Zboż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

Korzec	1. Zł. gr.	2. Zł. gr.	3. Zł. gr.	4. Zł. gr.
— Pszenicy	11 15	11 10	10 —	9 15
— Żyta	7 24	7 15	7 —	6 15
— Jęczmienia	5 24	5 15	5 —	4 15
— Owsa	4 —	3 24	3 18	—
— Jagiel	18 —	17 —	16 —	15 —
— Grochu	7 —	6 15	6 —	—
— Kzepak	13 —	12 6	12 —	11 15

W Gdańsku dnia 10 Października.

Lasz 30 Korcy wynoszący.

Pszenicy	od	Złp.	540	do	600.
Żyta	—	—	240	—	270.
Jęczmienia	—	—	210	—	240.
Owsa	—	—	180	—	210.
Grochu	—	—	270	—	304.

Bieg pieniędzy.

W Krakowie d. 17 Października.

Czer: Zł: Holl: n onetą Courant	Złp.	20 gr.	18
— detto Cesarski	—	20	— 6
Fryd. Pruskie	—	34	— 20
zoto frankówki	—	33	— 5
Szeyny Wiedeńskie za 100	—	250	— 12
Złoty ryński S. einant	—	2	— 22

LOTERYJA KRAJOWA.

W 160 Ciągnięciu dnia 19 Października r. b. w przytomności osob od Rządu do tego wyznaczonych, wyciągnięte z kolia zostały Numera następujące:

44. 20. 34. 82. 60.

Przyszłe 161 Ciągnięcie dnia 16 Października r. 1825 przypada.

U W I A D O M I E N I E.

Do handlu korzennego, Win Węgierskich i innych, iako też Tabaki, Tytoniów zagranicznych prawdziwych w Krakowie przy ulicy Grodzkiej pod L. 26 w domu Wgo Jarzyńskiego exystującego, nadszedł do niżej podpisanego znaczny transport świeżego Sukna zagranicznego, różnego koloru i gatunku, o czem ma honoru uwiadomić, i polecić się Łuskawey Publiczności, że takowe Sukna i inne towary znajdujące się w tym handlu, za nappomierniejszą Cenę sprzedawać będą. — W Krakowie dnia 17go Października 1825 r.

Bazyli Moszyński,
Kupiec i Obywatel W. M. K.

U W I A D O M I E N I E

O LOTERYI.

Ciągnięcia

Wielkiej Loteryi w Wiedniu u Synów Daniela Coith na

D W A

**NAYPIĘKNIEJSZE i NAYWIĘKSZE
TAMECZNE DOME,**

stoiące na placu Graben zwanym, pod L. 1122 i 1123 już niedłuzowie nastąpią: Pierwsze na dniu 17 Listopada r. b., zaś Drugie w dniu 4 Stycznia roku nadchodzącego.

Główny Trefer tej Loteryi stanowi, rzeczony dwa Domy, z których czysty dochod roczny wynosi do Złp. 80,000 a za które, handlowy dom Synów Daniela Coith, urzędowanie gwarantuje za okazaniem i odstąpieniem wygrującego losu, wylczyć natychmiast w gotowiznie Złot: Ryńsk: 300,000 w Cwacacygerach, które na Polską monetę 1,300,000 mówię Milion Trzykroć Sto Tysięcy Złotych Polskich czynią.

Oprocz głównego Trefera, są pieniądze wygrania: po Złot: Reńsk: 50,000. 20,000. 10,000. 5,000. 1,000. 500. 200. 100. i tak stopniowo, aż do Złot: Reńsk: 20 w Wiedeńskiej Walucie, na 3571 losów przypadające — D ley, 10,000 referów w złucie, przeznaczzone na 10,000 Frevlosów czerwonych po 1000. 300. 200. 100. 50. 20. 10. 5. 2. Czerwonych Złotych i $\frac{1}{2}$

Souveraind'ora w złocie, które wszystkie bez wyjątku wygrać muszą, a z których każdy grający dostarczony mieć będzie jeden bezpłatnie, kto aż do dnia 15 Października r. b. kupi i zapłaci 10 sztuk losów czarnych, po upływie zaś tego terminu, tylko przy zakupieniu sztuk; 15 losów takich. — Oprócz tego, będą na końcu wyciągnięte, 20 Premii dla losów w obydwóch ciągnięciach nie wyszycy, każda po Złotyeh Reńsk: 1000 w Wied: W.

Przy pierwszym ciągnięciu, wyciągnięte będą wygrania pieniężne, po Złotyeh Reńsk: 50.000. 10.000. 5000. i t. d. w Walucie Wiedeńskiej, i 10.000 czerwonych Riej losów, na które wszystkie, wygrania przypadają w złocie.

Przy drugim ciągnięciu, wygrane będą DWA DOMY i reszta pieniężnych Prefererów po 20.000. 10.000. 5000. i t. d. w Walucie Wiedeńskiej. Na koniec 20 Premii, po Złot: Reńsk: 1000 w Wiedeńskiej Walucie, na losy po obu ciągnięciach w kole pozostałych.

Los kosztuje Złot: Reńsk: 15 w W. W. Plan obszerny tej Lotterji i losów, dostać można w Krakowie w handlu Macieja Wentzel, przy głównym Ryнку pod L. 18.

Z Dodatku do Gazety Wiedeńskiej pod d. 28 Lipca, 6 i 13 Sierpnia 1825.

Doniesienie

O Lotterji dwóch bardzo pięknych w Galicyi leżących posiadłości, wielkiego Państwa

DUBIECKO i Wsi SLIWNICA,
u A. C. Schrama w Wiedniu.

Lotterya ta w stosunku małej ilości 120,296 sprzedanych losów i 8052 gratisowych, posiada znaczną ilość, bo 12,071 dobrze uposażonych refererów; ztąd okazuje się, iż prawie na każdy dziesiąty los przypada wygrana, przez co dla grających zwiększa się bardzo podobieństwo wygrancy; oprócz tego jeden

los przez oznaczenie przed i potrefererów 22 razy nawet wygrać może.

Przebieg wygranych:

1 Refer na wielkie państwo DUBIECKO, za które ofiarowana jest summa wykupna					
					w W. W. ZR. 150.000
1 Refer na piękną Wieś SLIWNICA, za którą ofiarowana także jest summa wykupna					50.000.
1 Refer w gotowiznie	---	---	---	---	10.000.
1 Refer ditto	---	---	---	---	10.000.
1 Refer ditto	---	---	---	---	5000.
1 Refer ditto	---	---	---	---	3000.
1 Refer ditto	---	---	---	---	2000.
4 Referery ditto po 1000					ZR. w W. W. 4000.
8 Refererów ditto po 500					ZR. w W. W. 4000.
1958 Refererów ditto po 200					aż do 12 ZR. 29,325.
2042 przed- i potrefererów od 1000 aż do 12					ZR. 38,696.
8052 Refererów w Złocie od 100 aż do 1 Duk: w kwocie 8356 Sztuk C. K. ważnych Dukatów czyli					w W. W. 94,005.

12.071 Ref: w summie ZR. W. W. 400.000

Każdy zakupujący gotowizną 10 losów otrzyma czerwono drukowaną gratisowy los, dopoki oznaczona ich liczba nie będzie rozebrana. — Do tych wygranych losów przywiązane są premie po 100, 50, 25, 10 aż do 1 Dukatu w złocie, i muszą przynajmniej jeden Dukat wygrać, bo nleżą tak do ciągnięcia na wygrane w złocie, jako też do głównego ciągnięcia na dobra i pieniądze jak czarne losy.

Ciągnięcie nastąpi w Wiedniu d. 10 Stycznia 1826. Jeden los kosztuje tylko 10 ZR. w W. W. A. C. Schram.

W Krakowie dostać rzeczonych losów można w Kantorze J. P. Antoniego Höizel.